

OSNOVNA ŠOLA PODZEMELJ, Podzemelj 11a , 8332 GRADAC v Beli krajini

Tel.: 07/ 3691 700, 07/ 3691 701 E-pošta: info@ospodzemelj.si, tajnistvo@ospodzemelj.si

PROMETNO VARNOSTNI NAČRT OSNOVNE ŠOLE PODZEMELJ

Avtor: Matic Nagode

Ravnateljica: Marina Špehar

Kazalo:

1.	UVOD	1
2.	PROMETNA VZGOJA	1
1.1	Opredelitev prometne vzgoje.....	2
1.2	cilji prometne vzgoje	2
1.3	Prometna vzgoja v šoli.....	2
	Učitelji.....	3
	Okolje v katerem poteka pouk	3
	Metode pouka	3
	Mediji.....	4
3.	OTROCI V PROMETU.....	4
1.1	OTROK KOT SOPOTNIK	4
1.2	Otrok kot pešec	5
1.3	OTROK KOT KOLESAR	6
4.	Akcije Javne agencije Republike Slovenije za varnost v prometu	6
1.4	Pasavček	7
1.5	Kaj veš o prometu?.....	7
1.6	Bodi preViden.....	7
1.7	Prvi koraki	8
1.8	Bistro glavo varuje čelada.....	8
5.	PRAKTIČNI DEL.....	9
1.9	ŠOLSKI OKOLIŠ	9
1.10	LEGA ŠOLE	9
1.11	NAČRT VARNIH ŠOLSKIH POTI	10
	Šolske poti v okolici Osnovne šole Podzemelj.....	11
	Predstavitev in opis šolskih poti v okolici Osnovne šole Podzemelj.....	13
	Nevarne točke in avtobusna postajališča v šolskem okolišu OŠ Podzemelj.....	16
6.	Literatura	19

1. UVOD

Današnji hitri razvoj je prinesel tudi drastične spremembe v prometu. Število avtomobilov je danes večje kot kadar koli v zgodovini, zaradi česar postaja vključevanje in sodelovanje v prometu vse težje in zahtevnejše. Zahtevnosti in kompleksnosti današnjega prometa pa se ne zavedajo otroci, saj so na razvojno prenizki stopnji, da bi na promet gledali in v njem delovali kot odrasli.

Prav zaradi tega, ker so otroci prisiljeni sodelovati v prometu, kljub temu da nanj niso pripravljeni, številni teoretiki poudarjajo, da s prometno vzgojo ne smemo odlašati. Z gotovostjo lahko trdimo, da so starši tisti, pri katerih se začne prometna vzgoja in od katerih je prometna usposobljenost otrok najbolj odvisna. Nikakor pa niso starši edini, ki skrbijo za prometno vzgojo in prometno varnost otrok, saj jim pri tem na pomoč priskočijo številne inštitucije, kot so: Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, osnovna šola itd.

Osnovna šola skozi kurikulum različnih predmetov učencem predstavlja in jih uči vsebine, povezane s prometno vzgojo. Poleg izobraževalne in vzgojne funkcije, ki jo opravlja šola pri prometni vzgoji, mora poskrbeti tudi za varnost otrok na njihovi poti v šolo.

2. PROMETNA VZGOJA

Učence zaradi njihovih razvojnih značilnosti in neizkušenosti uvrščamo med najranljivejše udeležence v cestnem prometu in so največkrat žrtve v prometnih nesrečah, saj so navadno v vlogi pešca ali kolesarja. Prav zaradi tega je prometna vzgoja izrednega pomena, saj s pomočjo le-te učence usposobimo za odgovorno in varno ravnanje v cestnem prometu. Prometna vzgoja se prične v družini, kjer je naloga staršev ali zakonitih zastopnikov, da svoje otroke pripravijo na varno sodelovanje v prometu. Nadaljuje se v predšolskih vzgojno-varstvenih ustanovah in osnovnih šolah, kjer pa se ne konča, pač pa traja do konca življenja. (Strah, 2016, str. 5–8)

1.1 OPREDELITEV PROMETNE VZGOJE

Prometno varnega vedenja se otroci učijo vseskozi, čeprav se tega v večini primerov ne zavedajo, saj učenje poteka spontano. Če bodo starši v avtomobilu vedno pripeti z varnostnim pasom in bodo skrbeli za to, da bodo vedno pripeti tudi njihovi otroci, bodo le-ti ta vzorec posnemali in razvili pozitivno navado. Na takšen način pridobivajo nova prepotrebna znanja, spretnosti in navade, s katerimi se njihova varnost v prometu večja. Poleg spontanega načina učenja so otroci vključeni v formalne oblike učenja, ki se izvajajo v predšolskih vzgojno-varstvenih ustanovah in osnovnih šolah. Program je zasnovan tako, da učenci izvajajo aktivnosti, primerne svoji razvojni stopnji, s katerimi usvajajo določene cilje, povezane z večjo prometno varnostjo njih samih. (Zabukovec, Žlender, Polič, Divjak in Markl, 2007, str. 129–130)

1.2 CILJI PROMETNE VZGOJE

Prometna vzgoja se izvaja na vseh ravneh vzgoje in izobraževanja (vrtci, osnovne šole, srednje šole in v okviru avtošol). Njen namen je otroke pripraviti na vse vloge v prometu, sprva kot pešce in kolesarje, kasneje pa kot voznike motornih vozil. Prometna vzgoja ni samostojen predmet v osnovnih šolah, ampak je zasnovana kot medpredmetno področje, saj je vključena v kurikulum več posameznih predmetov. Poleg usvajanja osnovnih ciljev je dobro te cilje tudi nadgraditi z različnimi aktivnostmi in programi, ki se izvajajo na posamezni šoli. (Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, b. d.)

Splošni cilji prometne vzgoje so:

- Vzpostaviti odnos do varnosti in varnega ravnanja v prometu,
- učenje prometnih pravil in predpisov ter učenje ustreznega ravnanja v različnih prometnih situacijah,
- oblikovanje ugodnih stališč in prepričanj za varno ravnanje v prometu,
- usvajanje in izpopolnjevanje spretnosti, potrebnih za varno ravnanje v prometu. (prav tam)

1.3 PROMETNA VZGOJA V ŠOLI

Vsebina pouka prometne vzgoje v osnovni šoli izhaja iz izobraževalnih ciljev, ki so prilagojeni razvojni stopnji otrok. Razdeljena mora biti v ustrezne enote, znotraj katerih je sistematično obravnavana neka vsebina (primer enote je prečkanje ceste, znotraj te enote pa morajo biti

predstavljeni posamezni koraki tega dejanja v ustreznem sosledju). Pouk prometne vzgoje je sestavljen iz več sestavin, ki so med seboj odvisne. Te sestavine so: učitelj, okolje, v katerem pouk poteka, metode pouka in mediji. (Levičnik, Marjanovič-Umek in Polič, 1986, str. 41–44)

Učitelji

Prometna vzgoja v osnovni šoli navadno poteka pod vodstvom učitelja, ki mu ob določenih situacijah na pomoč priskočijo policisti ali kateri drugi strokovni delavci. V pouk prometne vzgoje je potrebno vključevati tudi starše, saj določenih vsebin učencem ni možno predstaviti v sklopu prometne vzgoje v šoli. Tukaj naletimo na problem, saj večina staršev o prometu ni primerno poučena ter otrokom podaja napačne informacije, kar privede do zmedenosti otrok. Zato je naloga učiteljev tudi ta, da starše opozorijo na probleme prometne vzgoje, jim predstavijo, kako naj učijo svoje otroke, ter jih motivirajo za učenje otrok. (Levičnik, Marjanovič-Umek in Polič, 1986, str. 41–54)

Okolje v katerem poteka pouk

Zaželeno je, da prometna vzgoja poteka v različnih okoljih; na začetku v učilnici, kasneje na šolskem dvorišču in na koncu na cesti. V grobem govorimo o petih situacijah (Levičnik, Marjanovič-Umek in Polič, 1986, str. 41–54):

- Stvarna prometna situacija – pouk poteka na cesti, kjer nemoteno poteka dejanski promet.
- Stvarna cestna situacija – pouk poteka na cesti, ki je za ves promet zaprta.
- Polstvarna situacija – prometna situacija je simulirana, odvija se v prometnem parku.
- Simuliranje cestne situacije – gre za abstrakten prikaz prometa na šolskem dvorišču.
- Razred – uporaba različnih medijev za predstavitev prometa.

Metode pouka

V sklopu prometne vzgoje govorimo o štirih metodah poučevanja. To so: besedna razlaga, demonstracija, praktične vaje in metode preoblikovanja vedenja. Prva metoda je osnova za izvajanje kasnejših metod, saj moramo učencem v začetku podati besedne razlage določenih situacij in besedne razlage pojmov, pomembnih za kasnejše vključevanje v stvarno prometno situacijo. Metoda demonstracije je zelo učinkovita metoda, s katero otroku pokažemo, kako se mora vesti v določeni prometni situaciji. Pri tej metodi moramo biti pozorni, da smo v času

izvajanja demonstracije obrnjeni v isto smer kot učenci, saj bodo v nasprotnem primeru le-ti zmedeni (naša desna stran bo za njih leva itd.). Zelo učinkovita je tudi metoda preoblikovanja vedenja, a le če jo izvajamo v kombinaciji s praktičnimi vajami in prikazi. (Levičnik, Marjanovič-Umek in Polič, 1986, str. 41–54)

Mediji

Pomemben element prometne vzgoje so mediji, s pomočjo katerih posredujemo ustrezno znanje oziroma s pomočjo katerih učencem prikazujemo zaželena vedenja. Eden izmed najučinkovitejših medijev je film, ki pa ne sme biti daljši od 5 minut, saj učenci težko ohranjajo zbranost pri gledanju daljših filmov. Pri izbiri filmov moramo biti kot učitelji kritični in moramo izbrati takšne filme, ki prikazujejo ustrezna vedenja v resničnih prometnih situacijah, ki ne vsebujejo motečih prvin (npr. smešna zgodba), in takšne filme, ki se ne odvijajo prehitro, saj otroci niso sposobni hitrega predelovanja informacij iz okolja. Če želimo pouk izboljšati oziroma nadgraditi, lahko gledanje filmov zamenjamo z gledanjem videov. Če otroke snemamo in nato gledamo video posnetke, otrokom ponudimo neposredno povratno informacijo o njihovem vedenju, poleg tega si z učenci lahko znova in znova ogledujemo video posnetke prometnih situacij iz njihovega domačega okolja. (prav tam)

3. OTROCI V PROMETU

Otroci so dandanes prisiljeni sodelovati v prometu že praktično od prihoda iz porodnišnice. V začetku v prometu sodelujejo kot sopotniki v avtomobilu, kasneje kot pešci in kolesarji. Otroci svet in s tem tudi promet razumejo drugače kot odrasli, zato pravimo, da so otroci skupaj z ostarelimi najbolj rizična skupina v prometu. Otroci se ne zavedajo nevarnosti, ki jih prinaša neka prometna situacija, zato nemalokrat planejo na cesto, bodisi za žogo bodisi želijo steči do znanca, ki stoji na drugi strani cestišča. Poleg tega so otroci manjši od odraslih, zato so manj vidni in tudi sami ne vidijo čez avtomobile, parkirane ob cesti, ali zabojnike za smeti. (Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, b. d.)

1.1 OTROK KOT SOPOTNIK

Otroci svoje prve stike s prometom doživijo v vlogi sopotnika. Ko gredo s starši v trgovino, zdravstveni dom ali vrtec, so v vlogi sopotnika v osebem avtomobilu. Zato je potrebno nameniti pozornost zagotavljanju varnosti otrok kot sopotnikov v avtomobilu. Ključnega

pomena pri zagotavljanju varnosti je pripetost otroka z varnostnim pasom ter uporaba ustreznega varnostnega sedeža, ki ustreza teži in velikosti otroka. Pomembno je poudariti, da morajo biti vsi otroci, manjši od 150 cm, med vožnjo zavarovani z zadrževalnim sistemom. Pri izstopanju iz motornega vozila je priporočljivo, da otrok izstopa na strani, kjer se nahaja površina za pešce (npr. pločnik). (Strah, 2016, str. 25–26)

Otroci v prometu ne nastopajo zgolj v vlogi sopotnika v avtomobilu, ampak tudi kot sopotniki v šolskem avtobusu. Tudi kot sopotniki v šolskem avtobusu se morajo naučiti pravil, s katerimi je njihova pot varnejša, zato je potrebno poudariti upoštevanje pravil pri čakanju na šolski avtobus. Tako morajo šolarji avtobus pričakati na posebej označenih postajališčih, preden vstopijo vanj, pa morajo počakati, da se le-ta dokončno ustavi. V avtobusu morajo biti pripeti in med vožnjo ne smejo kričati ali se po avtobusu sprehajati. (prav tam)

1.2 OTROK KOT PEŠEC

Večina otrok v času šolanja vsakodnevno prihaja in odhaja iz šole peš ali pa se mora sprehoditi do avtobusne postaje, zato je pomembno, da starši otroku v začetku šolanja pokažejo pot, po kateri naj le-ta hodi v oz. iz šole. Dolžina poti ne sme biti kriterij pri določanju poti otrokom, pomembno je izbrati pot, ki je najvarnejša, četudi je nekoliko daljša. (Knol in Serpan, 1978, str. 11–17)

Pomembno se je zavedati, da so otroci manjši od odraslih oseb, zato se le-ti soočajo s številnimi težavami, na katere odrasli velikokrat niti ne pomislijo. Otroci imajo težave pri vidljivosti v prometu, saj so velikokrat premajhni, da bi lahko videli celotno sliko neke prometne situacije, hkrati pa so zaradi majhnosti slabše vidni in jih lahko vozniki avtomobilov v neki prometni situaciji zlahka spregledajo. Prav zaradi tega je pomembno, da njihova šolska pot vsebuje čim manj situacij, v katerih bi morali otroci prečkati cesto, hoditi po nepreglednem ovinku, hoditi po odseku brez pločnika ipd. (Toroyan in Pedan, 2007)

Pri iskanju najprimernejših poti za učence mora staršem na pomoč priskočiti šola z izdelavo načrta šolskih poti, s katerim v začetku leta seznani vse učence in njihove starše. Poleg načrta šolskih poti šola izvaja vsebine, ki so namenjene prometni vzgoji, s katero želijo izboljšati varnost otrok v prometu. (Strah, 2016, str. 5–7)

Za učence je najvarnejša pot tista, ki v celoti poteka po pločniku. Pločnik je za hojo učencev in ostalih pešcev najvarnejši (bolj kot ostale površine za pešce), saj je z robnikom ločen od cestišča. Tudi za pešce na pločniku veljajo pravila. Če je pločnik namenjen hoji v obe smeri, je

potrebno vedno hoditi po desni. Pešci, ki so zaradi različnih razlogov počasnejši, se morajo držati čim bolj desno, tako da jih lahko ostali prehitijo in nemoteno nadaljujejo hojo. Če na določenem odseku ni pločnika oz. površine za pešce, morajo pešci hoditi po levi strani ceste v smeri hoje, saj tako pešec prej in lažje opazi avtomobil, ki se mu približuje, in se lahko po potrebi umakne s ceste. (Knol in Serpan, 1978, str. 17–23)

Do sedmega leta starosti otroci ne smejo samostojno sodelovati v prometu, saj za to niso dovolj zreli, zato jih mora na poti v vrtec in v prvi razred osnovne šole spremljati polnoletna oseba ali spremljevalec, starejši od deset let, ob dovoljenju staršev ali skrbnikov. Za boljšo vidljivost otrok je poskrbljeno tudi z rumenimi ruticami, ki jih morajo nositi učenci prvega in drugega razreda. Če je v času, ko gre otrok v ali iz šole, zunaj mračno in vidljivost ni stoodstotna, mora otrok nositi odsevník, ki je obrnjen proti vozišču in se nahaja na vidnem mestu. (Strah, 2016, str. 23–24)

1.3 OTROK KOT KOLESAR

Kot kolesar lahko v cestnem prometu sodeluje vsak, ki je starejši od 14 let ali je star več kot 8 let in ima opravljen kolesarski izpit, ki služi kot potrdilo usposobljenosti za vožnjo kolesa. Če je možno, mora učenec, ki v šolo prihaja s kolesom, uporabljati kolesarske površine (kolesarska pot, steza), v nasprotnem primeru mora voziti približno 1 meter od desnega roba cestišča. Poleg poznavanja prometnih predpisov mora imeti kolesar tehnično brezhibno opremljeno kolo in med vožnjo pripeto zaščitno čelado. (Strah, 2016, str. 24–25)

4. AKCIJE JAVNE AGENCIJE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VARNOST V PROMETU

Javna agencija Republike Slovenije za varnost v cestnem prometu v okviru svojih aktivnosti izvaja številne preventivne akcije pod okriljem Nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, katerih cilj je zmanjšati število smrtnih žrtev v cestnem prometu. Poleg preventivnih akcij skrbijo tudi za prometno vzgojne programe, ki so prisotni v slovenskih šolah. (Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, b. d.)

V nadaljevanju tega poglavja bom predstavil nekaj najodmevnejših akcij, ki pod okriljem te organizacije potekajo vsako leto v slovenskih osnovnih šolah.

1.4 PASAVČEK

Gre za projekt, ki se je pričel leta 2005. V začetku je v projektu sodelovalo zgolj 15 vrtcev, danes pa je v projekt vključenih več kot 965 skupin oz. oddelkov. Glavni namen projekta je povečati zaščito otrok v avtomobilu s spodbujanjem pravilne uporabe otroških varnostnih sedežev ter s spodbujanjem uporabe varnostnih pasov med vožnjo. (Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, b. d.)

Projekt ima tudi medijsko kampanjo, ki skuša ozavestiti otroke in starše o pomenu uporabe otroških varnostnih sedežev in varnostnih pasov. Ideja projekta je nagrajevanje pozitivnega vedenja. Tisti otroci, ki so aktivni v projektnem delu in so v avtomobilu pripeti z varnostnim pasom, dobijo nagrade (balon, tattoo, zapestnico itd.). (Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, b. d.)

1.5 KAJ VEŠ O PROMETU?

Gre za tekmovanje, katerega cilj je dodatno spodbuditi učence k učenju prometnih pravil, razvijanje spretnosti in pravil za učinkovito vključevanje v promet. Tekmovanje organizirajo šole ob pomoči občinskih svetov za vzgojo in preventivo v cestnem prometu. (Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, b. d.)

V osnovnih šolah se lahko tekmovanja udeležijo učenci od petega do devetega razreda. Učenci, ki se udeležijo tekmovanja, potrebujejo kolesa. Osnovno tekmovanje poteka na šolski ravni, nato se pomerijo najboljši učenci posameznih šol na občinskem tekmovanju, sledi regijsko tekmovanje ter na koncu tekmovanje na državni ravni. (prav tam)

Tekmovanje vsebuje teoretični del, v katerem se preverja poznavanje cestnoprometnih predpisov, sledi vožnja na poligonu, ki preverja spretnost kolesarjev, in v zaključku sledi praktična vožnja v prometu. (prav tam)

1.6 BODI PREVIDEN

Gre za nacionalno preventivno akcijo, ki se vsako leto odvija v začetku februarja. Akcija je namenjena osveščanju pešcev o pomenu odsevnih teles pri njihovi vidljivosti. Poleg osveščanja pešcev pa akcija skuša opozoriti tudi voznike motornih vozil, da bi bili le-ti bolj pozorni na najranljivejšo skupino v prometu, pešce. Akcija Bodi preViden poteka v sodelovanju z drugimi institucijami, kot so: Zavod RS za šolstvo, Ministrstvo RS za promet, Ministrstvo RS za

notranje zadeve, občinski sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu itd. (Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, b. d.)

V sklopu te akcije potekajo aktivnosti po osnovnih šolah širom celotne Slovenije. Četrtošolci pišejo pisma svojim starim staršem, v katerih opozarjajo na pomen vidljivosti ter na varno ravnanje starejših pešcev v cestnem prometu. Aktivnosti v sklopu te akcije niso namenjene zgolj učencem osnovnih šol, ampak so ciljna skupina vsi pešci. V sklopu akcije podarjajo odsevna telesa vsem pešcem, ki nimajo urejenih pločnikov, javne razsvetljave itd. (prav tam)

1.7 PRVI KORAKI

Akcija Prvi koraki je namenjena staršem prvošolčkov. Gre za knjižico, ki je v pomoč staršem pri prometni vzgoji otrok. Knjižica vsebuje pravila za pešce (hoja po pločniku, prečkanje ceste itd.), kolesarje, vožnjo otrok v avtomobilu in v javnem prometu. Skratka, gre za knjižico, katere namen je pomoč staršem pri učenju otrok varnega vedenja v prometu in jo starši prejmejo na prvem roditeljskem sestanku. (Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, b. d.)

1.8 BISTRO GLAVO VARUJE ČELADA

Akcija je namenjena kolesarjem. Njen glavni cilj je zmanjšati število poškodb kolesarjev in ozavestiti kolesarje, kako pomembna je čelada za varnejše sodelovanje v prometu. Akcija ni namenjena zgolj otrokom (do 18. leta starosti je čelada obvezna), ampak tudi starejšim kolesarjem. Skozi kampanjo želijo čelado predstaviti kot nekaj prijetnega, zaželenega in modnega. V sklopu akcije občinski sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu organizirajo prireditve na temo kolesarske čelade, varnega kolesarjenja in značilnosti ureditev v naseljih. (Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, b. d.)

5. PRAKTIČNI DEL

1.9 ŠOLSKI OKOLIŠ

Šolski okoliš je območje, na katerem imajo starši pravico vpisati otroka v osnovno šolo, ki ima sedež na tem območju. Šolski okoliš se določi za vsako samostojno oziroma matično osnovno šolo.

Šolski okoliš OŠ Podzemelj zajema 3 krajevne skupnosti (Dobravice, Gradac in Podzemelj) z 19 vasi: Boginja vas, Boršt, Dolnje in Gornje Dobravice, Geršiči, Gradac, Grm, Kapljišče, Kloster, Krasinec, Krivoglavice, Mlake, Okljuka, Otok, Podzemelj, Prilozje, Primostek, Škrilje in Zemelj.

Za učence našega šolskega okoliša je organiziran prevoz s kombijem. Cestno omrežje obsega magistralno cesto Črnomelj – Metlika in lokalno cesto, ki pelje proti Adlešičem. Po teh cestah potekajo šolske poti. Magistralna cesta je zelo prometna. Čedalje gostejši promet je tudi na lokalnih cestah.

Vse ceste nimajo pločnikov ali drugače urejenih površin za pešce. Hoja po njih je nevarna. Ker večina šolskih poti ne zagotavlja varne poti do šole, je organiziran prevoz s kombijem za vse učence, tudi za tiste, ki so od šole oddaljeni manj kot 4 km. S šolskim kombijem se vozijo vsi učenci, razen učenci iz Podzemlja, Zemlja, Škrilj in Kapljišč.

V šolskem letu 2021/2022 šolo obiskuje 166 učencev. Procent vozačev je okoli 90 %, kar pomeni da jih večinoma vozi kombi. Učence pobira na šolskih in dogovorjenih postajališčih.

Učence 1. razreda morajo do postajališč pripeljati in odpeljati starši, skrbniki ali učenci višjih razredov, če starši podajo pisno soglasje.

1.10 LEGA ŠOLE

Podzemelj je del občine Metlika oz. katastrske občine Podzemelj, ki obsega enajst vasi. Vas Podzemelj se nahaja na severnem delu katastrske občine, na JZ pobočju Kučarja. Je gručasta vas, oddaljena približno 500m od mejne reke Kolpe, kjer se prepletajo ceste proti Metliki (6km), Črnomlju (9,5km) in Adlešičem (8km).

Šola se nahaja ob lokalni cesti in nogometnem stadionu. Glede na strani neba leži šola na SZ delu vasi.

1.11 NAČRT VARNIH ŠOLSKIH POTI

Učenci, ki obiskujejo našo šolo, prihajajo iz domačega in drugega okoliša. V šolo prihajajo na različne načine. Nekateri učenci prihajajo peš, nekatere pripeljejo starši, veliko pa se jih v šolo pripelje z organiziranim šolskim prevozom. Tako kombi učence pripelje do šolske avtobusne postaje, ki je pred šolo. Na tej postaji učenci vstopajo oziroma izstopajo iz kombija.

Za nadzor učencev v času čakanja in vstopanja na kombi poskrbi dežurni učitelj, ki je določen v tistem času. Učenci 1. razreda prihajajo v šolo v spremstvu staršev.

Od kod prihajajo učenci v šolo in kako?

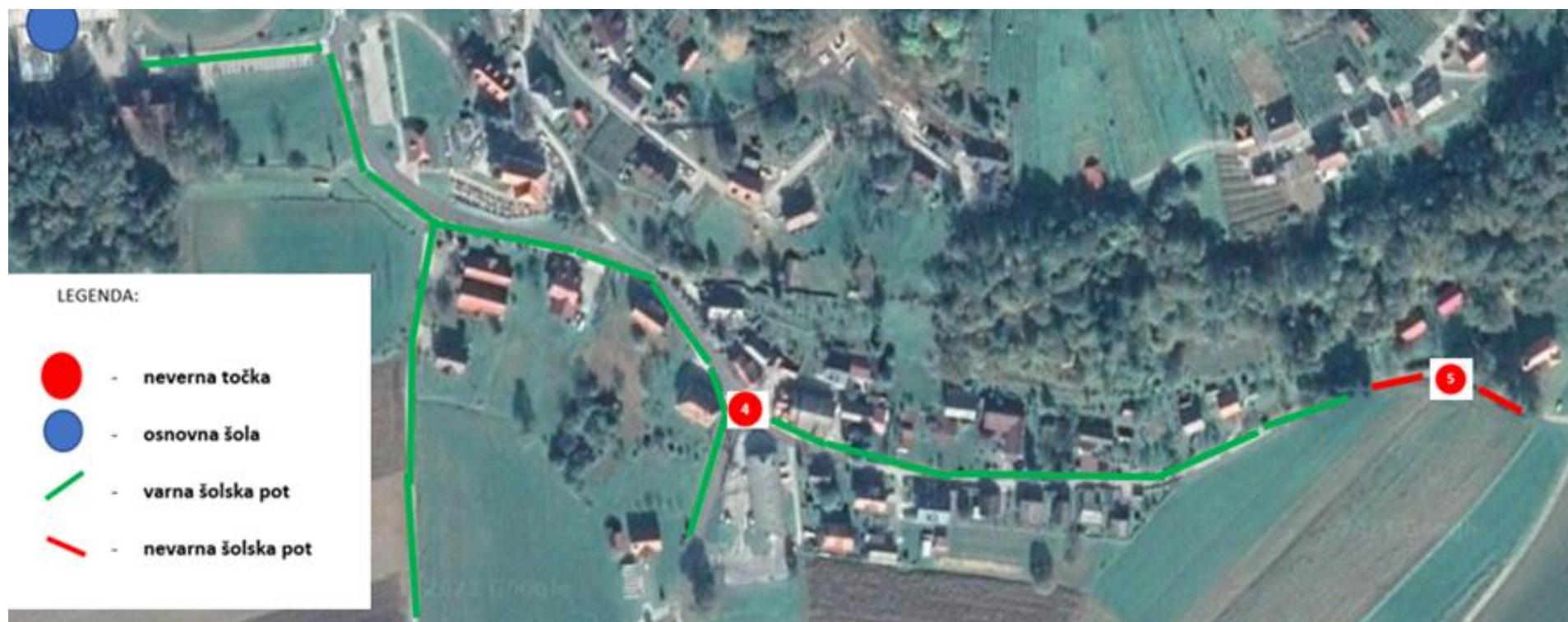
Tabela 1: Način prihoda učencev v šolo.

Zap.št.	Kraj	Način prihoda in odhoda iz šole
1.	Boginja vas	kombi
2.	Boršt	kombi
3.	Dolnje Dobravice	kombi
4.	Gornje Dobravice	kombi
5.	Geršiči	kombi
6.	Grm	kombi
7.	Gradac	kombi
8.	Kapljišče	peš, lasten prevoz
9.	Krasinec	kombi
10.	Klošter	kombi
11.	Krivoglavice	kombi
12.	Mlake	kombi
13.	Otok	kombi
14.	Okljuka	kombi
15.	Prilozje	kombi
16.	Podzemelj	peš, lasten prevoz
17.	Primostek	kombi
18.	Škrilje	peš, lasten prevoz
19.	Zemelj	peš, lasten prevoz

Šolske poti v okolici Osnovne šole Podzemelj

Slika 1: Okolica OŠ Podzemelj 1

Slika 2: Okolica OŠ Podzemelj 2

Predstavitev in opis šolskih poti v okolici Osnovne šole Podzemelj

Nevarno mesto številka 1

Prva nevarna točka se nahaja na križišču državne ceste Metlika – Adlešiči (1341) in lokalne ceste (755421), ki vodi na Kučar. Gre za križišče brez urejenega prehoda za pešce.

Slika 3: Nevarno mesto št. 1

Nevarno mesto števila 2

Gre za lokalno cesto 755421, ki nima urejenega pločnika. Na tem odseku je cesta zelo ozka, pešci pa se ob morebitnem srečanju dveh avtomobilov težko umaknejo, saj se skozi celoten odsek tako na levi kot na desni strani vrstijo škarpe, ograje in hiše.

Slika 4: Nevarno mesto št. 2

Nevarno mesto številka 3

Tretji nevarni odsek se nahaja na križišču dveh lokalnih cest (755421 in 755422). Križišče je zelo ozko. Ob morebitnem srečanju dveh avtomobilov se pešec težko umakne zaradi škarp, ki se nahajajo na levi in desni strani cestišča.

Slika 5: Nevarno mesto št. 3

 Nevarno mesto številka 4

Gre za nevarno križišče državne ceste 1341 (Podzemelj – Adlešiči) in lokalne ceste 255081 (Podzemelj - Zemelj). Križišče se nahaja v ovinku, kjer ni prehoda za pešce, zato je prečkanje ceste na tem delu za učence zelo nevarno.

Slika 6: Nevarno mesto št. 4

 Nevarno mesto številka 5

Nevarno mesto se nahajata na lokalni cesti 255081 (Podzemelj – Zemelj). Gre za ozko cesto na kateri se nahaja nepregleden ovinek.

Slika 7: Nevarno mesto št. 5

Nevarne točke in avtobusna postajališča v šolskem okolišu OŠ Podzemelj

⚠ Nevaren odsek v vasi Gradac 1

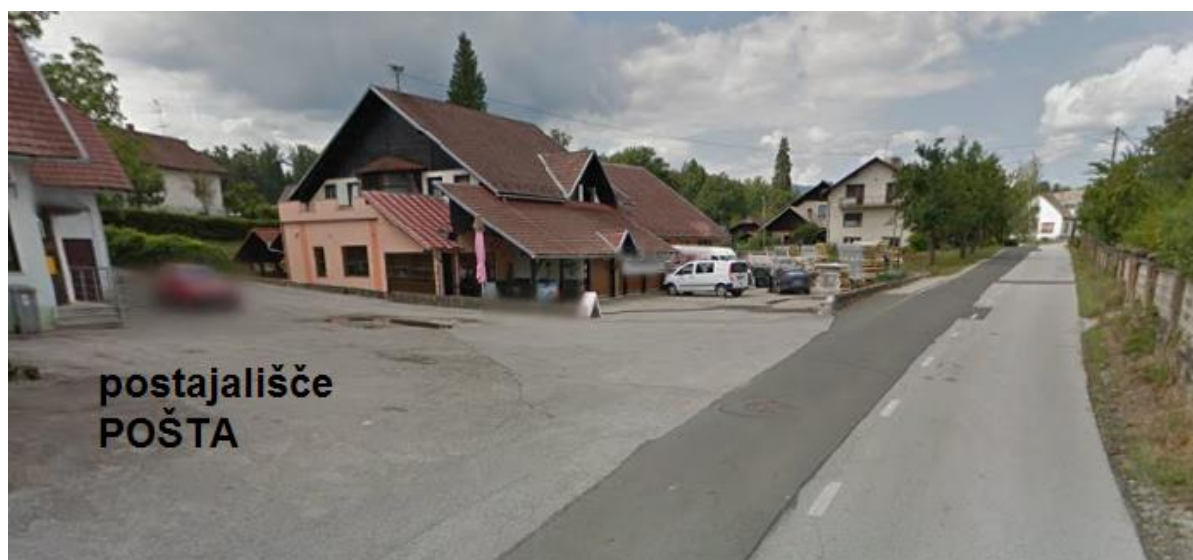
Nevaren prehod čez progo (zavarovan z zapornicami) v ovinku. Ni pločnikov.

Slika 8: Nevaren odsek Gradac 1

⚠ Nevaren odsek v vasi Gradac 2

Gre za nevaren odsek, saj ni urejenih površin za pešce. Avtobusno postajališče pa ni ustrezno.

Slika 9: Nevaren odsek Gradac 2

 Nevaren odsek v vasi Krasinec

To mesto je nevarno, saj ni urejenega pločnika, tudi prehoda za pešce ni.

Slika 10: Nevaren odsek Krasinec

 Nevaren odsek v vasi Klošter 1

Skozi vas Klošter ni urejenih površin za pešce.

Slika 11: Nevaren odsek Klošter 1

 Nevarni odsek v vasi Klošter 2

Avtobusno postajališče stoji v naselju, kjer je omejitev hitrosti 50 km/h. Postajališče je nevarno, saj se nahaja na ovinku in v bližini ni prehoda za pešce ter pločnikov.

Slika 12: Nevaren odsek Klošter 2

6. LITERATURA

- Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa (a). (b. d). *Prometna vzgoja*. Pridobljeno 8. 6. 2022 iz <https://www.avp-rs.si/preventiva/prometna-vzgoja/>
- Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa (b). (b. d). *Preventivne akcije*. Pridobljeno 8. 6. 2022 iz <https://www.avp-rs.si/preventiva/preventivne-akcije/>
- Knol, V., Serpan, E. (1978). *Otroci v prometu. Priročnik za prometno vzgojo v osnovni šoli*. Ljubljana: Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.
- Levičnik, I., Marjanovič –Umek, L., in Poli, M. (1986). *Priročnik za prometno vzgojo v osnovni šoli*. Ljubljana: Tehniška založba Slovenije.
- Plemenitaš, J. (1991). *Prometna vzgoja za razredno stopnjo osnovne šole*. Maribor: Pedagoška fakulteta.
- Strah, R. (2016). *Smernice za šolske poti: smernice za izdelavo učinkovitih načrtov šolskih poti, kriteriji in pregled varnosti na šolskih poteh ter označevanje šolskih poti*. Ljubljana: Javna agencije RS za varnost prometa.
- Toroyan, T., Peden, M. (2007). *Youth and road safety*. Pridobljeno 15. 7. 2022 iz http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/43607/9241595116_eng.pdf?sequence=1